

ASIELIG!

Toneelstuk voor en door volwassenen,
een tijdsbeeld.

door

TON HENDRIKS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ASIELIG!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TON HENDRIKS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1999 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **17** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Frits de eigenaar van Het Huis

Bertie zijn vrouw

Sonja student rechten, escort legale circuits

Mensje een oude lerares

Barend en Simone. Een jong ongetrouwd paar

Annemarie

Frans een student kunstacademie

Bart een student conservatorium

De asielzoekers;

Igor

Anna zijn vrouw

Guido

Isa zijn vrouw

Mevr. de Roek

Mevr. de Wilde (Joke)

Mevr. van Wetten

Arie Kaf Eigenaar van een kroeg

DECOR:

Het decor bestaat uit zes kamers die m.b.v. van bijvoorbeeld een steigerconstructie zijn gemaakt. Twee kamers onder en drie boven. Links onder woont Mensje, rechts onder wonen Frits en Bertie. Rechts boven wonen twee studenten, later komen daar de asielzoekers, in het midden Simone en Barend en links boven woont Sonja. De kamer van Sonja hoeft niet aanwezig te zijn.

Met dank aan Hamid die zijn verhaal vertelde

SCÈNE 1

(Frans zit op een bank in zijn kamer, Bart komt binnen gelopen.)

Bart: Waar zijn de paracetamollen, mijn kop staat op springen!

Frans: Hier.

Bart: Mijn hoofd, mijn hoofd... ik wou dat ik het er af kon draaien... *(Slikt de paracetamol.)*

Frans: Nou vertel het maar eens...

Bart: Wat?

Frans: Nou gisteren tijdens het feestje zat je de hele tijd te zeuren dat dit de laatste keer was..

Bart: Over een paar dagen ben ik hier weg.

Frans: Zeik niet man!

Bart: Hoezo?

Frans: Nou ja, we zitten hier toch prima?

Bart: Ja... dat weet ik wel...

Frans: Nou dan?

Bart: Ik ga bij mijn pa wonen.

Frans: Bij je vader?

Bart: Ja.

Frans: Je bent er net weg!

Bart: Iemand zal voor hem moeten zorgen.

Frans: Da's dan mooi balen, weet je dat wel.

Bart: Je krijgt wel weer wat meer ruimte...

Frans: Of ik daar op zit te wachten...

Bart: Comfortabel!

Frans: Ik blijf hier niet alleen in dit bejaardenhuis zitten, wat heeft ie trouwens?

Bart: Hij is gewoon oud, last van zijn rug, vaak ziek, open hart operatie gehad... moet ik doorgaan?

Frans: Nee, dank je... *(Na een moment van stilte.)* Het was wel een tof feestje hè?

Bart: Ik vond er geen flikker aan.

Frans: Wat? *(Er ontstaat een soort van kussengevecht waarbij Bart en Frans de grootste lol hebben.)*

Bart: Oké, jij wint.

Frans: En wat is mijn prijs?

Bart: Het was een geweldig knalfeest gisteren.

Frans: Dat bedoel ik maar.

Bart: Maar niet heus... *(Ze schieten beiden in de lach.)*

Frans: Borreltijd?

Bart: Borreltijd! *(De jongens pakken wat te drinken en de scène verplaatst zich naar de kamer van Mensje die alles heeft gehoord en zit te kaarten.)*

Mensje: Bart en Frans...heerlijk die jonge knullen... Schoppen koning...daar kan ik niets mee... Zo'n huis is best leuk hoor, je maakt van alles mee... echt! In een huis als dit is altijd wat te doen, altijd... Het is nooit stil. Die jongens van hier boven maken er regelmatig een gezellige boel van... Ja dan kun je je lol op...De joker hoort hier... feestneuzen... dat zijn het... maar ach, maakt mij verder ook niet uit...Nog een joker... Als die twee weg zouden zijn zou het gelijk een beetje stiller worden... Klaver boer... kan ik niets mee... Als je ouder wordt dan wordt het vanzelf steeds stiller *(Wijst naar haar oor.)*... totdat je niets meer hoort... het stilste stil wat er maar bestaat... het allerstilste stil...Harten vrouw... ah.. Dat komt mooi uit. *(Ze pakt een kopje koffie uit een kan op tafel.)* ... Ik zou jullie ook wel wat willen geven maar... dat wordt een beetje lastig. Ja... Rust... stilte... als ik dood ben is het lekker rustig. Daar is ook wat voor te zeggen, ik heb me mijn hele leven lang druk gemaakt over andere mensen, dan hoeft dat gelukkig niet meer... *(Kijkt naar de klok of haar horloge.)* Is het al weer zo laat. *(Sonja op en klopt.)* D'r bestaat geen toeval in het leven, Sonja...

Sonja: Ha, Mensje... gaat ie?

Mensje: Best meid, weer een dag ouder maar 't gaat prima hoor... koffie?

Sonja: Lekker... zat je te kaarten?

Mensje: *(Mensje geeft Sonja koffie.)* Ja. Drukke dag gehad...?

Sonja: Studeren, studeren... alsof er niets beters te doen is in het leven...

Mensje: Was het interessant?

Sonja: Gewone zaken, niets apart... Een jongen had wat gestolen... kleding uit een winkel, hij verveelde zich. Ik had net zo goed thuis kunnen blijven.

Mensje: Die studie is goed voor je toekomst, als ik door mijn vader nooit naar die kweek was gestuurd...

Sonja: Kweek, ken ik alleen van uitstrijkjes...

Mensje: Op school zeiden ze dat ik goed kon leren en dat ik een beroep moest kiezen waar je iets aan had. Maar ja.. het was oorlog en dus heb ik vijf jaar weggegooid, tenminste als het om de studie gaat. Direct na de oorlog heb ik alles weer opgepikt en ben ik dus uiteindelijk toch nog voor de klas gekomen. Ze stonden de mensen die geslaagd waren op te wachten op het station. We hoefden alleen maar te tekenen, wees blij, leren is een luxe!

Sonja: Leren een luxe... Ik heb het gevoel dat ik mijn tijd daar zit te verdoen.

Mensje: Jij hebt je avondleven toch ook nog.

Sonja: Ja, dat wel maar ik zou ook overdag wel eens iets willen doen...
iets zinnigs...

Mensje: Je investeert in de toekomst, da's ook heel wat waard.

Sonja: Nou... ik weet het niet...

Mensje: Hoe was het feestje gisteren?

Sonja: Bij de jongens?

Mensje: Gehoord heb ik het wel maar geweest ben ik er niet.

Sonja: Gewoon, borreltje, hapje, je kent dat wel.

Mensje: Verder niets?

Sonja: Hoezo, moet er nog meer gebeurd zijn?

Mensje: Ik dacht misschien is dat iets voor jou... die Bart...

Sonja: Bart... voor mij?

Mensje: Het is een aardige jongen, vriendelijk en zo... en dat mooie
lange blonde haar... als ik zo oud was als jij zou ik het wel weten.

Sonja: Ja, ja... Wanneer ben jij voor de laatste keer bij de opticien
geweest?

Mensje: Jij vindt het dus niks... ach ja... het zijn in ieder geval gezellige
feestneuzen!

Sonja: Heb je laatst dat glasgerinkel niet gehoord?

Mensje: Glasgerinkel?

Sonja: Ze waren de lege wijnflessen even in de glasbak aan het gooien,
wat een herrie!

Mensje: Toch vind ik ze leuk, ze zijn altijd zo enthousiast voor alles,
geweldig vind ik dat.

Sonja: De dag na het vorige feest ging ik bij ze langs, ik mocht alleen
maar heel zacht fluisteren!

Mensje: Sliepen de anderen nog?

Sonja: De heren hadden een kater, niet te geloven.

Mensje: Dan kun je maar beter uit de buurt blijven, chagrijnig waren ze
natuurlijk... Ik weet dat nog van mijn Theo... als die gedronken had...
en een vierkante kop had. Viel hij regelmatig op de vreemdste
plaatsen in huis in slaap. Ik heb hem wel eens uit de kelder moeten
halen, weet je wat ie zei?

Sonja: Nou?

Mensje: D'r is geen plaats boven, ik moet hier wel liggen. Tja, dan had
ie gedronken...

Sonja: Mis je hem?

Mensje: Ja, maar daarom ben ik ook hier gaan wonen. In zo'n huis heb
je altijd het gevoel dat je onder de mensen bent...

Sonja: Je bent nooit alleen, dat wel... soms zou het wel eens wat stiller
mogen zijn...

Mensje: Dat bedacht ik me net nog... Het moet nog niet tē stil worden... daar ben ik in ieder geval nog niet aan toe, nog een bakje?

Sonja: Lekker... O, wacht eens ik moet me snel klaar gaan maken voor vanavond.

Mensje: Goed, ik zie je morgen wel weer... voorzichtig hè!

Sonja: Ja hoor, maak je maar geen zorgen... ik loop heus niet in twee sloten tegelijk...

Mensje: Zeven sloten... het zijn zeven sloten... Ach ja... twee is eigenlijk ook wel genoeg... *(Het beeld verplaatst zich naar de kamer waarin Frits en Bertie zitten.)*

Bertie: Ik weet wel dat die lui goed betalen, ik wil geen herrie hier in huis.

Frits: Dat weet je van tevoren als je studenten in huis neemt.

Bertie: Nou ja, je doet net of ik daar de schuld van ben, belachelijk!

Frits: Als je alleen maar van die oudjes als Mensje hier zou hebben dan kon je wel opdoeken, die leveren niet veel op.

Bertie: Nou, niets...

Frits: Weinig in ieder geval, als ik die deal met die vader van die... hoe heet ie ook alweer...

Bertie: Frans!

Frits: ...Frans, niet had gemaakt dan was die kamer nog langer leeg gebleven.

Bertie: D'r komt hier in deze buurt niet veel.

Frits: Te weinig, zou ik zo zeggen.

Bertie: Veel te weinig...

Frits: We moeten verder kijken dan onze neus lang is.

Bertie: Maar we hebben ons huis vol zitten, er is geen kamer leeg!

Frits: Er moet toch een manier zijn om efficiënter met alles om te gaan!

Bertie: Alleen hoe, dat is de grote vraag... hoe. *(Het beeld verplaatst zich naar buiten waar twee dames elkaar tegenkomen, ze hebben ieder een gevuld winkelwagentje bij zich, tijdens de volgende dialoog kijken ze regelmatig in elkaars wagentje en vergelijken de inhoud.)*

De Roek: Spaart u zegeltjes?

De Wilde: Ik?

De Roek: Nee dat vroeg dat kind aan de kassa.

De Wilde: O, ja... dat vroeg ze mij ook. Ik lik me te pletter aan die dingen.

De Roek: Honderd miljoen en je hebt een peper en zout vaatje.

De Wilde: Precies!

De Roek: Wel met bijbetaling van vijfentwintig gulden.

De Wilde: Ach ja...

De Roek: Genoeg over de zegels.

De Wilde: Een heerlijke najaarsdag vindt u ook niet Mevrouw de Roek?

De Roek: Herfst mevrouw de Wilde, heerlijk. Ik denk met plezier terug aan onze jaarlijkse barbecue.

De Wilde: Heerlijk is dat, ik zeg wel eens tegen mijn man als ik de buurtvereniging niet had!

De Roek: We moesten maar eens kijken of we de groep niet uit kunnen breiden.

De Wilde: Goed idee, misschien dat het huis er ook bij kan.

De Roek: Het huis... Nou, dat weet ik nog zo net niet. Het huis, tja, het is zo'n duiventil. Dan zit *die* er weer in, dan *die* en dan die weer. Daar is geen bijl op te trekken.

De Wilde: Pijl, daar is geen pijl op te trekken!

De Roek: Ook niet, inderdaad.

De Wilde: Ach als de mensen lid willen worden en betalen is er natuurlijk niets op tegen dat ze bij de vereniging komen. Vrijheid, blijheid.

De Roek: U vergeet de gezelligheid, dat kan dan wel eens verdwijnen. We moeten toch ook blij zijn met wat we hebben, en mensen die hier vast blijven, dat is toch een heel andere groep, dat zijn mensen die.. Hoe zal ik het zeggen... met hart voor deze buurt en zo..

De Wilde: Vindt u? Ik ben het daar helemaal niet mee eens. *(Beide vrouwen lopen vervolgens door. Bart en Frans gaan naar het huis van Frits en Bertie, terwijl ze oplopen groeten ze naar de dames de Roek en de Wilde.)*

De Roek: Studenten...

De Wilde: Feestneuzen...

De Roek: Jong hè...

De Wilde: Goed als daar af en toe iemand een oogje in het zeil houdt.

De Roek: Ik vergeet mijn soep helemaal, die kan ik niet te lang alleen laten.

De Wilde: Soep moet je goed in de gaten houden zei mijn moeder altijd

De Roek: Zo is dat. *(De Roek en De Wilde gaan af)*

Frits: Hallo jongens, feestje gehad gisteren?

Frans: Ach.. Klein feestje

Bertie: Nou jullie gingen anders flink tekeer, een beetje rekening houden met de andere mensen hier in huis zou geen kwaad kunnen.

Bart: Het was maar een millimeterfuij.

Bertie: Een millimeterfuij, wat is dat nou weer?

Bart: Eigenlijk niets.

Bertie: De volgende keer haal ik de politie erbij als jullie weer zo veel lawaai maken.

Bart: Sorry.

Frans: Ja, het spijt ons.

Bertie: De volgende keer is er geen pardon.

Frits: Ze weten het, hoe gaat het op het conservatorium Bart?

Frans: Ja, vertel eens even...

Bart: Geweldig... geloof ik... het conservatorium ja, ja... ik ben daar geweest, wanneer was dat, eh o ja, ik was er een maand geleden nog om een nieuwe studentenpas te halen en toen was alles peace en vree.

Frans: Hij doet dus niets.

Bart: Nou ja, meer dan jij.

Bertie: Willen jullie koffie of zo?

Bart: Lekker, doe maar flink zwart.

Frans: Kater... ik niet en ook geen koffie. (*Bertie schenkt koffie in voor Bart.*)

Frits: Waar kwamen jullie eigenlijk voor?

Bart: Ik ga het huis uit.

Bertie: Het huis uit.. Zo zo...

Frits: En nou wil jij natuurlijk wat minder gaan betalen?

Frans: Ik blijf hier niet alleen wonen, niet dat het te groot is...

Frits: Dat dacht ik ook niet...

Frans: Ik wil hier gewoon niet alleen blijven zitten. Ik ga dus ook weg.

Bertie: Wanneer?

Frans: Zo snel mogelijk.

Frits: Jullie hebben een opzegtermijn van twee maanden en de waarborg krijg je natuurlijk niet terug.

Bart: Dat ligt even anders.

Frans: Ik heb mijn vader gebeld en die heeft het met zijn advocaat besproken en dat wurgcontract wat wij hier hebben moeten tekenen is niet rechtsgeldig dus.

Bertie: Hoe zit dat Frits?

Frits: Nou ja... iemand heeft me daarbij geholpen... verdomme... maar de waarborg krijgen jullie niet terug. (*Frans pakt een papiertje uit zijn zak.*)

Frans: Kijk eens, het bewijs dat we de waarborg hebben betaald. Ik moest trouwens van mijn vader zeggen dat hij jullie onmiddellijk voor de rechter zou slepen als jullie moeilijk zouden doen.

Frits: Fijn, help je ook eens wat studenten...

Bertie: Geef ze nou maar waar ze recht op hebben.

Frits: En naar wie kom je als je geld nodig hebt voor de boodschappen?

Bertie: Naar jou... lieverd.

Frans: Ik denk dat we binnen een paar weken weg zijn.

Bart: Ik ga iets eerder want mijn vader zit alleen

Bertie: Ga je bij je vader wonen?

Bart: Ja, hij heeft hulp nodig en dat ga ik doen, tussendoor heb ik dan tijd om te studeren.

Bertie: Goh, dat vind ik geweldig van je... en maak je dan wel je studie af?

Frans: Zitten er nog wel snaren op die gitaar van jou?

Bart: Genoeg om jou op te hangen.

Frans: Ik zou het wel op prijs stellen als je er dan een mooi vlechtwerkje van maakt.

Bart: Ik maak mijn studie af, al zal het allemaal wel wat langzamer gaan.

Frans: Drink die koffie op want we gaan de spullen verdelen.

Bart: Ik heb geen looie pijp!

Frans: Gisteren anders wel.

Bart: Ja, schatje, daarom heb ik hem nu niet meer! *(Frans en Bart nemen afscheid en gaan.)*

Bertie: Wat een leuke gasten.

Frits: En daarstraks zei je nog dat ze er uit moesten als je nog een keer last van ze had?

Bertie: Ja, ach... bedenk liever iets wat we met die lege kamer moeten gaan doen...

Frits: Ik heb geen idee... alhoewel... *(Frits duikt in een stapeltje kranten en de scène verplaatst zich naar de kamer van Barend en Simone die zojuist thuisgekomen zijn.)*

Simone: Ik vind het heerlijk Barend...

Barend: Ik vind het alleen spannend... we zullen moeten sparen...

Simone: We moeten een lijst maken van wat we nodig hebben...

Barend: Een extra hoekje in de kamer... jij zult voortaan veel meer thuis moeten zijn.

Simone: Hoezo, thuis 'MOETEN' zijn, ik blijf gewoon werken.

Barend: Maar iemand moet toch op dat kind letten...

Simone: Wacht eens...

Barend: Wat ga je doen?

Simone: Even naar Mensje, ik ben zo terug! *(Ze loopt naar beneden naar Mensje.)*

Mensje: Simone... hoe gaat het met jou en Barend?

Simone: Dat wilde ik net komen vertellen... ik eh...

Mensje: Jij bent zwanger.

Simone: Ja... hoe weet je dat?

Mensje: Ik zie die dingen... hebben jullie al een naam?

Simone: Misschien noemen we het wel Mensje...

Mensje: Ach dat zou leuk zijn... blijft er later toch nog iets van mij over...

Simone: Nou zeg... je klinkt wel een beetje pessimistisch

Mensje: Ben je al naar de dokter geweest?

Simone: Ja, alles was goed.

Mensje: Wanneer komt het?

Simone: Ik ben pas vijf weken... *(Barend is ook naar beneden gekomen en komt binnen.)*

Mensje: Barend, jongen.. Gefeliciteerd... tenminste jij bent toch de vader...

Simone: Natuurlijk is Barend de vader...

Barend: Je hoort het...

Mensje: Trots?

Barend: Ik weet eigenlijk niet zo goed wat me te wachten staat... ik heb het nooit meegemaakt...

Mensje: Het is het mooiste wat er is en je moet er heel erg zuinig op zijn!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto